

Badalamendi i el seu fill a Sicília.

Camorra Organizzata», sector del qual és cap visible Raffaele Cútolo. Guerra que traslladaren a l'Estat espanyol en un intent, per part dels dos clans, de dominar els afers de *blanqueig* de diners. A diferència del clan Badalamendi, aquestes famílies napolitanes no dediquen els guanys negres a immobiliàries sinó a la instal·lació de *boutiques*, clubs, saunes, restaurants, *pizzerries*... És a dir, no entren en competència amb la màfia a gran escala. Aquests negocis són regentats per gent de nacionalitat espanyola, sense antecedents policials. A «Nuova Famiglia» i «Nuova Camorra», els imputa Teodoro Divitis, jutge de Salerm, centenars de morts a Itàlia. I, com és freqüent a Nàpols, «el clan Bardellino ha aconseguit corrompre jutges, ací, a l'Estat espanyol», declarà la Interpol italiana referint-se als magistrats Hermida i Varón.

Antonio Bardellino fou detingut, junt al seu lloctinent Raffaele Scarnatto, el 2 de novembre de 1983 al bar Atticus de Barcelona, arran d'un escorcoll

També a l'Estat espanyol el clan Bardellino ha corromput alguns jutges.

que la policia dugué a terme en el domicili d'ambós *camorristes*, en què es trobà documentació falsa i diverses eines per a la falsificació. Posteriorment, Bardellino seria irregularment posat en llibertat provisional, sota la fiança de cinc milions de pessetes, pels magistrats adés esmentats, que han estat acusats per la companya d'Scarnatto de rebre deu milions de pessetes del clan Bardellino.

Màfia de la droga a Catalunya

Manuel LUCAS i Ferran TORRENT

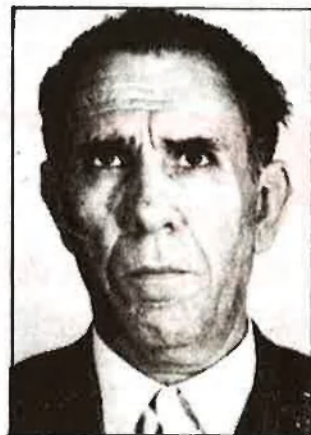
Tres de novembre de 1983: és detingut a Barcelona Antonio Bardellino, cap mafiós de l'organització italiana «Nuova Famiglia», dedicada al tràfic d'heroïna entre l'Orient Mitjà i Nord-amèrica. Amb Bardellino, són empresonats també tres col·laboradors. El dinou de febrer de 1984, fugí de la justícia Bardellino, després d'haver estat deixat en llibertat sota fiança, de manera molt tèrbola, pel jutge Ricardo Varón Cobos.

Disset de març de 1984: Raymond Vacarrizzi, *capo* principal de la màfia de Lió, és detingut, també a Barcelona, sota l'acusació de falsificació de documents. Raymond Vacarrizzi és buscat a França per nombrosos delictes, i se li coneixen relacions i connexions amb la màfia italiana i el contraban de drogues.

Divuit de març de 1984: onze italians són enxampats *in fraganti* quan intentaven efectuar un robatori en una sucursal de Banco Hispanoamericano a Barcelona. Jutjats el 21 de maig, es declaren culpables dels càrrecs que se'ls imputaven (intent de robatori, possessió de documents d'indentitat falsos). Un dels seus advocats ha vingut directament de França, on havia defensat un italià acusat de ser membre destacat de la màfia.

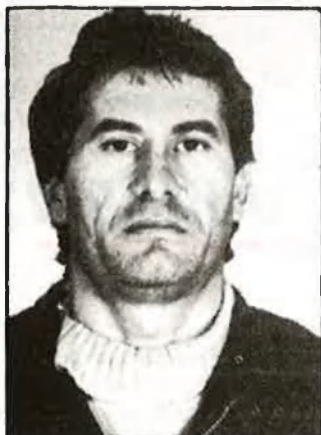
Onze d'abril de 1984: formant part d'una acció policíaca d'ampli abast in-

ternacional, cau en les mans de la policia de Madrid Gaetano Badalamendi «Don Tano», responsable d'una de les més importants xarxes de tràfic internacional d'heroïna. Uns dies més tard, es descobreix que Badalamendi i altres mafiosos italians havien efectuat grans inversions en apartaments, pisos i hotels a les costes del País Valencià i Catalunya, especialment a Benidorm,

Gaetano Badalamendi, «Don Tano».

on es dedicaven a inventir en negocis legals els diners obtinguts amb el tràfic. Es descobreixen inversions d'aquest tipus (anomenades operacions de *blanqueig* dels diners) en la urbanització Rocas Blancas, en alguns apartaments del carrer Emilio Ortuño, Marina Sedavi i al Racó de l'Oix, tots de Benidorm. Fins ací, el que queda clar és que la Màfia ha pres de manera creixent el nostre país com a teatre d'operacions. Siga per «legalitzar» els diners obtingut amb el tràfic, siga com a escala de les grans rutes «comer-

Antonio Bardellino, Pascuale Pirolo (guardaespatles), Roberto Ferrera i Raffaele Scarlato (membres del clan): el gros de la banda.

cials» dels estupefaents, el fet és que els Països Catalans són una plaça interessant per als responsables d'aquest tràfic. Els atractius de la benevolent legislació espanyola en matèria de delictes financers i l'evident situació estratègica de la península, entre l'origen de la droga i una de les seues principals destinacions (Amèrica), en són les causes principals.

Màfia autòctona

La qüestió, tanmateix, pren un altre caire quan es descobreixen les implicacions de dues empreses catalanes en una de les xarxes del tràfic d'heroïna turca i haixix. Amb la detenció de Manuel Céspedes García i del seu fill, Manuel Céspedes Abad, responsables d'Ibertrip, societat que té l'origen en una empresa dedicada a la importació de budells, de nom Tripería Barcelonesa, S. A., i de Comercial de Tripas y Subproductos de la Carne, les empreses-tapadora, apareix la vessant autòctona del contraban, la primera nota d'una hipotètica màfia catalana de la droga. Al mateix temps, la policia investiga en tres empreses de transport, entre les quals hi ha Transportes Gerona, S. A., i Marmed, S. A., d'importació-exportació de productes càrnics, amb

seu a Tànger, i algunes empreses financeres. A més, en l'empresa Lusotrip, filial d'Ibertrip a Portugal, la policia ha descobert 2.500 quilos d'haixix. De tota manera, aquestes empreses constitueixen un element més en una gran xarxa, que amb un origen al Líban, passa per Tànger, Barcelona, Portugal, i escampa la droga per diversos països europeus. No és, doncs, una organització únicament de l'Estat espanyol, ni únicament catalana.

Ara bé, pocs dies després, apareix a la premsa la notícia de l'existència de «La Corporació», una associació dedicada al tràfic d'armes i drogues, i a l'evasió de diners, i que té el centres principals a Barcelona i a Madrid. Amb un àmbit d'influència que se suposa entorn dels ports de Castelló, Gandia, València, Barcelona i Tarragona, «La Corporació» ja és una autèntica màfia autòctona, si fem cas de les informacions que en tenim. Controla una sèrie de societats i empreses —fet que desconeixen els treballadors d'aquestes empreses— i els dirigents porten molt de temps actuant en aquest tràfic delictiu (tot i no saber-se públicament fins ara).

Ja no és només la màfia italiana. Ara sabem que

també hi ha una màfia nostra, una màfia amb catalans pel mig. Un petit industrial de Gavà, Ferran Molina Alarcon, es construïa un xalet pagant la mà d'obra en haixix. L'industrial lliurava tres mil pessetes diàries, de les quals la meitat eren satisfetes amb 60 grams de marihuana, que augmentava fins a vuit mil pessetes el salari dels obrers, una vegada venuda la droga. Els sindicats el denunciaren a la policia.

Els marselesos i els argentins

L'assassinat de Raymond Vaccarizi, el passat dia 15 de juliol, a la càrrel *Modelo* de Barcelona, trasllada a Catalunya, també, l'estil més pur de «vendetta» siciliana. Vaccarizi, que és el gàngster més buscat per la policia francesa, fou detingut per inspectors barcelonesos pel març de 1983, en una operació conjunta amb la policia francesa, que des de quatre mesos abans li seguia la pista: estava acusat de l'assassinat de tres proxenetes, temptativa d'assassinat de tres gendarmes i d'un policia judicial de Lió, a més d'un important atracament a una entitat bancària del Crèdit Lyonnais a la ciutat de Condrieu. Un franc tirador, encara no detingut

per la policia, li féu dos tirs des d'un àtic situat enfront de la presó, quan s'abocà a la finestra de la cel·la a requeriments de la seua dona, tal com tenia costum de fer habitualment.

Les sospites policials recauen sobre l'argentí Jorge Eduardo Vilarino, que, dos dies després de l'assassinat de Vaccarizi, organitzà una fuga de presos a la *Modelo* de Barcelona. Dels sis evadits, un d'ells era Robert Beraza, lloctinent del gàngster assassinat. Vilarino compta amb un llarguíssim historial delictiu d'assassinats i atracaments, segons fonts policials, entre els quals destaquen els perpetrats a les joieries Mira i Bagués, de València i Barcelona, respectivament.

D'altra banda, la policia investiga les presumptes vinculacions de més de dos-cents estrangers a la Costa Brava. Els investigadors consideren que la situació geogràfica de la costa catalana i la bona xarxa de comunicacions de què disposa fan que la zona siga d'allò més atractiva com a base operacional d'activitats delictives. Sembla, doncs, que estem en perill d'esdevenir una segona Sicília, amb totes les de la llei, si la implantació d'aquest tipus d'organitzacions s'hi consolida definitivament.